

స్టాఫ్ రూమ్లో కాళ్ళు గోడకి నిగడదన్న చిద్విలాసంగా 'నిగరెట్ ముట్టించాడు సోషల్ టీచరు రాందాసు. అత సంత చిద్విలాసంగా ఉండడానికి రెండే కారణాలున్నాయి. అందులో మొదటిది-అతని కింకా పెళ్ళి కాలేదు. రెండోది-అది నెలలో మొదటి వారం

వక్కనున్న డెస్కు బెంచీ మీద తెలుగు టీచరు (టీచరు పులింగమని, టీచరమ్మ (స్వీటింగమని ఎజుంగునది) కాంపోజిషన్లు దిద్దుతూ మర్కులు బాగా తగ్గించి వేయగలిగినందుకు చాలా హేపీగా ఫీలవుతున్నాడు. ఆ స్టాఫ్ రూమ్ అంతా చిన్న చిన్న చాక్ పీసు ముక్కలతో, చినిగిన డస్టర్లతో, 'నిగరెట్ ఫీకలతో, దుమ్ముకొట్టుకుపోయిన ఆస్పర్ పేవర్లు, గాండ్ గారి ఫాటోతో, అట్ట లూడిపోయిన పుస్తకాలతో మ. ఘ. వ. ప్రభుత్వం వారు కొత్తగా ప్రవేశపెట్టిన పాఠ్య పుస్తకంలా వరమ గందరగళంగా, చిరాకుగా ఉంది.

'నిగరెట్ ఫీల్చి రింగులు రింగులుగా (స్టాఫ్ రూమ్ కి వెంటిలేషన్ లేదు) పొగ వదులుతూ పారవశ్యంలో ఉన్నాడు రాందాసు. సరిగ్గా అప్పుడే అతని చెవిదగ్గర రెండు చిటికెలు వినిపించాయి. రాందాసు తలెత్త చూశాడు.

"హెడ్మాస్టరు మిమ్మల్ని పిలుస్తున్నారు" అన్నాడు అటెండర్ గోవిందం నవ్వుతూ.

రం తను మళ్ళాడం తప్ప ఎదుటి వాడికి భానివ్వడు.

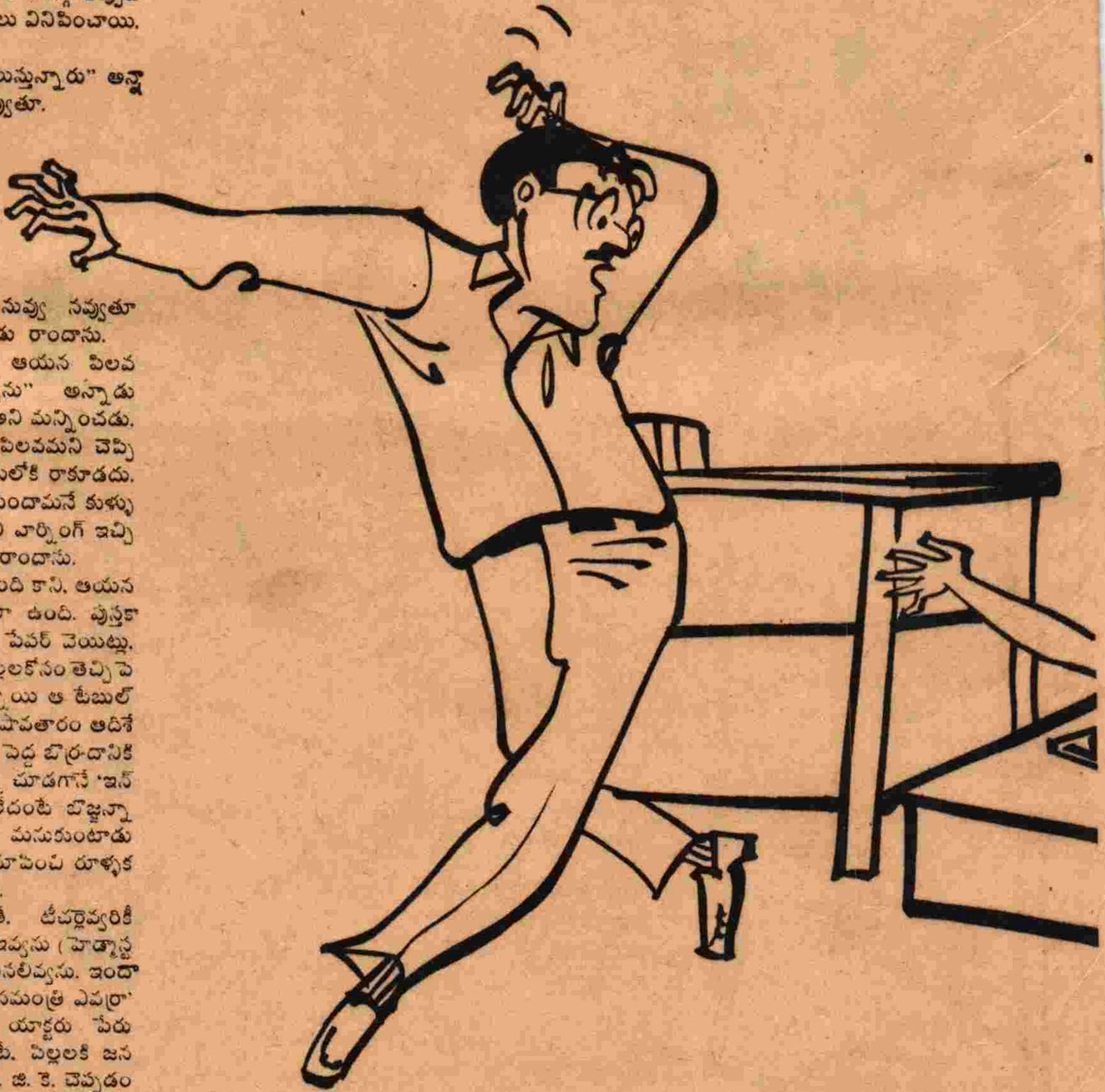
"రేపు ఇంటర్ స్కూల్ జి. కె. పోటీలు పెడతే మన వెధవలకి మట్టి బొంగరాలు కూడా దక్కవు. ఈ స్కూల్లో ఎ.ఎస్.ఎస్. చెప్పే దెవడని జనం కత్తులూ, గొడ్డళ్ళూ వట్టుకొస్తారు. అస లెప్పుడూ దిక్కుమాలిన 'నింధు నాగరికత, అక్కర్ చే 'నిన మంచినలులు తప్ప సువ్వు మూడో ముక్క చెప్పడం నే నెప్పుడూ విన్నాడు."

అప్పుడప్పుడూ జి. కె. కూడా చెబుతుంటాను. సార్" అన్నాడు రాందాసు.

"సువ్వు చెబితే పిల్లల్లో ఎవరైనా ప్రధానమంత్రి ఎవరో చెప్పేవాడే. మనమేం చెప్పకుండా పిల్లలంతా వెధవలని, మాకాలంలో ఇలా ఉండేవాళ్ళం కాదు. చాకుల్లా, బాకుల్లా ఉండే వాళ్ళమని అయ్యర్ టీ కొట్టు ముందు అనుకోవడం నాకు తెలీదనుకోకు."

'మీ కెందుకు తెలీదు? గోవిందంగాడికి తెలిస్తే

మోడ్రల్ పులివాక శ్రీరామచంద్రమూర్తి

"ఆయన పిలిస్తేమాత్రం సువ్వు నవ్వుతూ చెప్పాలా?" నెరనోలా అరిచాడు రాందాసు.

"నే నెందుకు నవ్వుతాను? ఆయన పిలవమంటే పిలవడానికి వచ్చాను" అన్నాడు గోవిందం. అత నెవర్ని 'సార్' అని మన్నించడు.

"ఆయన టీచర్లలో ఎవర్ని పిలవమని చెప్పినా, సువ్వు నవ్వుతూ స్టాఫ్ రూమ్లోకి రాకూడదు. మమ్మల్ని ఎదైనా తిడితే నవ్వుకుండామనే కుళ్ళు బుద్ధి ఉండకూడదు నీకు" అని వార్నింగ్ ఇచ్చి ఆఫీస్ రూమ్లోకి వెళ్ళాడు రాందాసు.

హెడ్మాస్టరు గది నీట్ గానే ఉంది కాని, ఆయన టేబుల్ మాత్రం డిగ్ గార్నియాలా ఉంది. పుస్తకాలు, పైళ్ళు, కాగితాలు, రెండు పేపర్ వెయిట్లు, ఒక రూళ్ళకర్ర, పెన్ స్టాండు, పిల్లలకోసం తెచ్చి పెట్టిన కొత్త నోట్ బుక్కులు ఉన్నాయి ఆ టేబుల్ మీద. వాటి మధ్య హెడ్మాస్టరు శేషావతారం ఆదిశే మడిలా(?) ఉన్నాడు. ఆయనకి పెద్ద బ్రదర్ దానికి తోడు ఇన్వర్ట్ చేస్తాడు. ఆయనకి చూడగానే 'ఇన్వర్ట్ చేయడమైనా మనంకే. లేదంటే బొజ్జన్నా కరిగించుకోండ' అని చెబుతూ మనుకుంటాడు రాందాసు. శేషావతారం రుక్మ చూపించి రూళ్ళకర్రతో ఫాసు 'నిస్తుడు పెంచాడు.

"నేనే ప్రధానమంత్రినయితే, టీచర్లవ్వరికి అయిదు పైసలు కూడా జతం ఇవ్వను (హెడ్మాస్టర్లకు తప్ప). నీలాంటి వాళ్ళకి అసలీవ్వను. ఇందా క ఎనిమిదే క్లాసుకి వెళ్ళి 'ప్రధానమంత్రి ఎవర్రా' అని అడిగితే ఒక 'నినిమా యాక్టరు పేరు చెప్పారు మూ కుమ్మడిగా. అంటే, పిల్లలకి జనరల్ నాలెడ్జి ఏమీ లేదన్న మట. జి. కె. చెప్పడం ఎవరి డ్యూటీ? మీది. అది మీ డ్యూటీ ఎందుకెంది? మీరు ఎ.ఎస్.ఎస్. టీచర్ కనక."

రాందాసు ఏదో చెప్పబోయాడుకాని, శేషావతా

మీకు తెలి 'సనట్టే' క 'సగా' అనుకున్నాడు రాందాసు.

"అందుచేత ఏమిటంటే మన వెధవలకి (విద్యార్థులని ఆయనెప్పుడూ రిఫర్ చెయ్యడు) జి. కె. కావాలి. జి. కె. అంటే ఏమిటి? (ఇలా హెడ్డాస్టరు అడుగుతున్నందుకు మీరేమీ ఆశ్చర్యపడ నక్కరలేదు. ఆయనకి అసలు రాని లెక్కల గురించి, అందులోనూ డ్రీగనామెట్రీ గురించి కూడా అసర్థంగా మళ్లాడగలడు) జనరల్ నాలెడ్జి. అసలు మన వెధవలకి పార్లమెంటు గురించి తెలుసా? తెలీదు. ఏ పాట ఏ 'సన్నాలో ఉందో తప్ప, అందువల్ల ఏమిటంటే మన వెధవలకి పార్లమెంటు ఏమిటో చెప్పాలి. లేకపోతే ఏళ్ళకి పెద్ద య్యాక 'సవిక్' సెన్సు చిక్కి శల్యమై చచ్చిపోతుంది."

"అయితే మోడల్ పార్లమెంటు చూపించమంటారా?"

"అంటే నేను ఇప్పటిదాకా చెప్పిందే మళ్ళీ మొదటించి చెప్పాలన్న మాట..." విసుగ్గా అన్నాడు హెడ్డాస్టరు.

"అయితే ఎక్స్ప్లా క్లాసు కూడా డీల్ చేయాల్సి వస్తుంది."

"ఎయిత్ వెధవలకి రెండో పీరియడ్ మీరు, మూడో పీరియడ్ ఎవరిది?"

"మీదే!" అన్నాడు రాందాసు.

"నాదా?" వరమశ్చర్యంగా అడిగాడు శేషావతారం. "అయితే నో ప్రాబ్లెమ్. నా క్లాసుకూడా తీసుకోండి" అన్నా డాయన ఆశ్చర్యాన్ని ఆనందంలోకి మార్చేస్తూ.

'జి. కె. పేరు మీద క్లాసు తీసుకోకుండా హాయిగా కుర్చీలో కూర్చుంటావన్న మాట.' రాందాసు మండిపడ్డాడు మనసులోనే. మహాకవి ఊరికే అన్నేదు 'కుడి ఎడమల దగా దగా' అని. పైకిమాత్రం సన్నజాజి నవ్వు చిలకరించి కుర్చీలోంచి లేచాడు.

"క్లాసు పూర్తికాగానే లెసన్ ప్లాన్ కూడా రా 'స తీసుకురండి" అన్నాడు శేషావతారం. రాందాసు ఆ గదిలోంచి బయటికి బయటయ్యాడు.

వరండాలోంచి సాద్యమైనంత మెల్లిగా నడుస్తూ (త్యరగా వెళ్లే క్లాసులో ఎక్కువ సేపు ఉండాలన్నది) ఎనిమిదో క్లాసు గుమ్మం దగ్గర ఆగాడు... కుర్రాళ్ళంతా చాలా హుషారుగా లేచి (ఎక్కువగా కబుర్లు, తక్కువగా పాఠం చేప్పే టీచర్లకు గౌరవము మెండుగా లభించును) 'గుడ్...మర్నింగ్...సార్' అని రాగాలావన చేశారు. 'వెధవలకి ఈ మూడు ముక్కలుమాత్రం బాగా వచ్చు' అనుకున్నాడు రాందాసు. క్లాసులోకి వెళ్ళా మొదటి బెంచీ డెస్కు మీదున్న కుర్రాళ్ళ నోట్ బుక్స్ వైపు చూశాడు రాందాసు. అర్థనగ్నంగా ఉన్న 'సనీ' తారల బొమ్మలున్నాయి. ఆ బొమ్మలు దొరకని వాళ్ళు హీరోలతో సంతృప్తిపడ్డారు.

రెండువైపులా ఉన్న బెంచీల మధ్య నడిచి, చివరి వరన బెంచీలదాకా వెళ్ళి 'మేధావుల్ని' చూ 'స (గొప్పమేధావులు, కళాకారులు, ఆర్థి స్ట్రీక్ వాల్ట్యా 'స ఉన్న వాళ్ళందరూ చివరి బెంచీలలో ఉంటారు) వెనక్కి తిరిగి రాందాసు.

ఫ్లాట్ ఫారమ్ మీదికి ఎక్కి (ఘైకు మాత్రమే) ఆ స్కూల్లో ఏ క్లాసులోనూ ఫ్లాట్ ఫారమ్ లేదని గ్ర

27-3-85

హించునది) గొంతు నవరించుకున్నాడు రాందాను. ఏదో ఉపద్రవం ముంచుకొస్తున్నట్లు పిల్లలంతా బిక్క మొహాలు పెట్టారు.

“ఇప్పుడు మీకు పార్లమెంటు గురించి చెబుతాను. అందులో ఉండే సభలు, వాటి కార్యక్రమాలు, వాటిని ఎవరు, ఎలా నడిపిస్తారు? వీటిగురించి చెప్పి, తర్వాత మోడల్ పార్లమెంటు చూపిస్తాను. నేను చెప్పినట్లు వినని వాళ్ళి డెక్క చించేస్తాను” అన్నాడు రాందాను. పిల్లలంతా తలూపారు. హెడ్మాస్టరు మీద కోపం, కాలుస్తున్న ‘సగరెట్ పారే’ సనందుకు వచ్చిన విసుగు రాందాను ముఖంలో కనిపించాయి పిల్లలకి, అతని మూడే నిబట్టి వాళ్ళందరి మూడే క్షణంలో మరిపోయింది.

“పార్లమెంటంటే ఏమిట్రా?” అడిగాడు రాందాను.

“మన క్లాసురూమ్ లాగానే ఏ గొడవైనా చెయ్యడానికి వీలున్న చోటని తెలుగు మస్టారు చెప్పాడు. సార్” అన్నాడు పొట్టి శిను. అతనికి రాందాను దగ్గర చనువెక్కువ. రాందానుకి కావల్సిన ‘సగరెట్లు, కిళ్ళీలు, ప్రేమ సవలలు అన్నీ అతనే తెచ్చిస్తాడు.

“అది తప్పు. పార్లమెంటులో ప్రజాప్రతినిధులుంటారు. అందులో ఎన్ని సభలున్నాయి?”

“రెండు, నాలుగు, ఆరు, పది, వన్నెండు, ముప్పై...” ఎవరికి తోచింది వాళ్ళు చెప్పుకుపోతున్నారు.

“అవండి, వెధవల్లారా. రెండు సభలే ఉంటాయి.” అరిచాడు రాందాను. రెండు సభలని చెప్పిన కుర్రాడు తలగరే ‘స మిత్రులవైపు గర్వంగా చూశాడు.

“వాటి పేరేంటి?”

“లోక సభ, రాజ్య సభ.”

“ఎక్స్ క్యూజ్ మీ, నర్, ఏమిటి, పార్లమెంటు గురించి చెబుతున్నారా?” అడిగింది డ్రాయింగ్ టీచరమ్మ కిటికీలోంచి రాందాను వైపు చూస్తూ.

“అవునండీ.”

“నేనుకూడా లోవల కూర్చుని వింటాను.”

“కూర్చోండి” అన్నాడు రాందాను ఆశ్చర్యంగా. అవిడ చాలా సంతోషంగా క్లాసులోకి వెళ్ళి కూర్చుంది. తర్వాత క్లాసులు లేనివాళ్ళు, ఉన్నా చెప్పని వాళ్ళు, “గొడవచేస్తే చంపేస్తా” నని వార్నింగ్ ఇచ్చి పరండాలో తిరిగే టీచర్లు, టీచరమ్మలు వెనక బెంచీల మేధావుల్ని ముందుకు నెట్టి ఆ బెంచీలు ఆక్రమించారు. రాందాను ‘దే కేమ్, దే సా, దే కాంక్యర్’ అనుకుంటూ ప్రారంభించాడు.

“రాజ్యసభని ఎగువ సభ అనీ, లోక సభని దిగువ సభ అనీ అంటారు. ఈ రెంటికి తేడా ఏమిటి?”

“లోకసభలో మనం ఎన్నుకున్న ప్రజా ప్రతినిధులుంటారు, సార్. రాజ్యసభలో ప్రజా ప్రతినిధులెన్నుకున్న ప్రతినిధులుంటారు, సార్.”

డ్రాయింగ్ టీచరమ్మ ఆశ్చర్యం ప్రకటించింది. “నగం రైటే, లోక సభ కార్యక్రమల్ని ఎవరు నడిపిస్తారు?”

“‘స్పీకర్’ అన్నాడు చాక్లెట్. వాడు చాక్లెట్లు తింటున్నంత సేపు బుద్ధిగా పాఠం వింటాడు. లేకపోతే గొడవ చేస్తాడు. ఇప్పుడతని జేబులో చాక్లెట్లున్నాయి.

“హూరి వెదవా!” అని సాశ్చర్యంగా తిట్టి “మరి రాజ్య సభ కార్యక్రమల్ని?”

“చైర్మన్ నడిపిస్తాడు.”

ఇంత రెడీమేడ్ గా జవాబులు చెబుతుంటే ‘హెడ్మాస్టరు జి.కె. లేదు, జి.కె. లేదని గొడవ చేశాడేమిటి? కేవలం క్లాసు ఎగ్జిట్ డానికి కాకపోతే?’ అనుకున్నాడు రాందాను అక్కనుగా.

“లోకసభ ఎన్నికల్లో బోల్లన్నీ పార్టీలు పోటీ చేస్తాయి. వాటిలో ఎక్కువ ‘సెట్లు గెలుకున్న పార్టీ నాయకుణ్ణి ఎన్నుకుంటుంది. ఆ నాయకుణ్ణి ప్రధాన మంత్రి అంటారు. ప్రధాన మంత్రి తనకు నచ్చిన వాళ్ళతో మంత్రివర్గాన్ని ఏర్పాటుచేస్తాడు. మంత్రివర్గం ఎవరికి బాధ్యత వహిస్తుంది?”

ఎవరూ ఏం మాట్లాడలేదు. క్లాసంతా ఒక్కసారి నిశ్శబ్దంగా మరిపోయింది. వెనక బెంచీల్లోని టీచర్లు ఆ ప్రశ్నకి జవాబు తెలుసన్నట్లు ఫీలింగ్ పెట్టారు మొహాల్లో.

“ప్రజలకి.”

“ప్రధాన మంత్రికి.”

“రాష్ట్రపతికి.”

“కాదు. పార్లమెంటుకి” అన్నాడు రాందాను.

“పార్లమెంటు విశ్వాసం ఉన్నంతకాలం మంత్రివర్గం పరిపాలిస్తుంది. లేకపోతే రాజీనామా చెయ్యాలి.”

మేం మనసులో అనుకుంటే నువ్వు చెప్పావన్నట్లు పిల్లలంతా ‘కరెక్ట్, కరెక్ట్’ అన్నారు.

“ఇప్పుడు మనం పార్లమెంటులాగా సభా కార్యక్రమాలు నడిపించాలి. దీన్ని ‘మోడల్ పార్లమెంటు’ అంటారు. లోక సభలోనూ, రాజ్య సభలోనూ ఉండే సభ్యుల్ని పాలక వర్గం, ప్రతిపక్షంగా విడదీయాలి. ఇప్పుడు మనలో కొంత మంది పాలక వర్గం సభ్యుల్లాగా, మరి కొంత మంది ప్రతిపక్ష సభ్యుల్లాగా సటించాలి. కుడివైపు బెంచీల్లో పాలక వర్గం కూర్చుంటుంది. ఎడమవైపు ప్రతిపక్షం కూర్చుంటుంది.”

“నిజంగా మేం పార్లమెంటు సభ్యులమేనా, సార్?” అడిగాడు ఒక కుర్రాడు లేచి. అతని ముఖంలో పదివేల సూర్యుల కాంతి ఉంది.

“కాదు, అనుకోవడమే. కొంచెం సేపు పార్లమెంటు సభ్యుడినని అనుకో.”

“నే ననుకోను, సార్” అన్నాడు వాడు.

“అందుకేరా, శుంఠా, నీకు లెక్కల్లో నున్నావచ్చేది. లెక్కల్లో తెలిసి విలువని ‘ఎక్స్’ అనుకోని చెయ్యరా అంటే, నువ్వలా అనుకోవు. దాంతో

ఎప్పుడూ నున్నాయే నీకు” అన్నాడు రాందాను.

“అయితే నేను ఇండి పెండెంటుని” అన్నాడు వాడు. రాందాను ముఖం మీద ఐ ‘స వాటర్ పో ‘సనట్టు ఫీలేయ్యాడు.

“నీ ఇష్టం వచ్చినట్లు అనుకో. నాకేమిటి?” అని అరిచి “పాలక వర్గంలో ఉండాలనుకున్న వాళ్ళు కుడి వైపు కూర్చోండి. ప్రతిపక్షం వాళ్ళు ఎడమవైపు కూర్చోండి.”

అయిదు నిమిషాలు ధన్ ధన్ మని చప్పుళ్ళు, కుర్రాళ్ళంతా అత్యుత్సాహంగా ఎడమవైపు బెంచీల్లోకి వెళ్ళి ఒకడి మీద మరొకడు కూర్చున్నారు. ఇండి పెండెంట్ వీరు డెక్కడే కుడివైపు బెంచీ మధ్య వ్యాసం మధ్య బిందువులా కూర్చున్నాడు. “ఏమిట్రా ఇదంతా? పాలక వర్గంలో ఒకడే ఉంటే ప్రభుత్వం ఎలా నడుస్తుంది?” ఆక్రోశించాడు రాందాను.

“అప్రోజిషన్లో కూర్చుంటే వాకాట్ చెయ్యొచ్చు గదా, సార్?” అన్నాడు పొట్టి శిను నోరు తెరచి నవ్వుతూ. రాందాను మండిపడ్డాడు. కాని, వెధవకి నాలుగు తగిలి స్టే రేపు ‘సగరెట్లు తెప్పించుకోవడం సాధ్యపడదని తమఱుంచుకున్నాడు.

“హూరి పిల్లలూ!” ఆశ్చర్యపోయారు వెనక బెంచీల్లోని టీచర్లందరూ ఏకగ్రీవంగా.

“నా కి బడియాయే లేదు” అంది డ్రాయింగ్ టీచరమ్మ నవ్వుతూ.

“పాలక వర్గంలో ఎక్కువ మంది కూర్చోండి. అప్రోజిషన్లో తక్కువ మంది ఏడవండి.” అరిచాడు రాందాను ‘సరియ ‘సగా. పిల్లలు గోమతల్లా బెంచీలు మారారు.

“నేను ‘స్పీకర్’ని. నేను చెప్పినట్లు మీరంతా వినాలి. మనలో ఒకడు రాష్ట్రపతిగా కూడా ఉండాలి” అన్నాడు రాందాను.

“నే నుంటా న్నే నుంటా న్నే నుంటాను” అని పిల్లలంతా పెద్ద పెట్టున అరిచారు.

“ఆ పదవికి ఇంత డీమాం డేమిటి?” అడిగాడు రాందాను ఆశ్చర్యంగా.

“వనేం ఉండదు కదా, సార్?” అన్నాడు చాక్లెట్.

“పార్లమెంటు గురించి మీక్కాదురా, నాకు...నాకు...నాకే ఏమీ తెలీదు.” మళ్ళీ ఆక్రోశించాడు రాందాను.

“రాజ్య సభ సభ్యుల్ని ఎలా ఎన్నుకుంటారు? ఇందాక చెప్పిన జవాబే మళ్ళీ చెబితే చంపేస్తాను.”

మళ్ళీ క్షాంతా నిశ్చలమైపోయింది. టీచర్లు కిటికీలోంచి బయటికి చూస్తూ కూర్చున్నారు. ఆ ప్రశ్నకి వాళ్ళకి జవాబు తెలీదు (తెలి "ననచో వారా విధముగా దిక్కులు చూడరు. తమకు అత్యంత ప్రీతిపాత్రుడైన విద్యార్థి చెవిలో జవాబు చెప్పి, ఆ విద్యార్థి దానిని క్షాను ముఖంగా ప్రకటించినప్పుడు వారు లోలోపల గర్వించురు).

"వాళ్ళ నెలా ఎన్నుకుంటారంటే, ప్రతి రాష్ట్రంలో కూడా లోక సభ, రాజ్య సభ ల్లాగానే రెండు సభ లుంటాయి. వీటిని విధాన సభ, విధాన పరిషత్ అంటారు. ఈ రెండు రాజ్య సభ సభ్యుల్ని ఎన్నుకుంటాయి. ఈ సభ్యుల్లో వన్నెండు మందిని రాష్ట్రవతి నామినేట్ చేస్తారు. ఆర్థిక బిల్లులు తప్ప మిగతా బిల్లుల్ని ఏ సభలోనైనా ప్రవేశపెట్టచ్చు. ఆర్థిక బిల్లుల్ని మాత్రం లోక సభ లోనే ప్రవేశపెట్టాలి."

వెనక బెంచీ టీచర్లు ఆశ్చర్యంగా విన్నారు. వాళ్ళవైపు ఓ సారి చూ "న అర్థమైందా?" అన్నాడు రాందాసు.

అర్థం కాలేదంటే మళ్ళీ చెబుతాడేమోనని పిల్లలంతా 'అర్థమైంది, సార్' అని ఏక కంఠంతో అరిచారు. మేధావుల బెంచీకి ముందు బెంచీలో కిటికీ వక్కనే ఉన్న నర "నంహం ఓ కాగితం మీద బొమ్మ గీస్తున్నాడు. 'మోడల్ పార్లమెంట్' అని చెప్పగానే ఆ బొమ్మ వేయడం ప్రారంభించాడు నర "నంహం. అతణ్ణి రాందాసు గమనించలేదు.

"లోక సభ చర్చించబోయే విషయాల్ని లిస్ట్ గా తయారు చేస్తారు. ఈ లిస్ట్ని 'అజెండా' అంటారు. అజెండా ప్రకారం సభ సదుస్తుంది. మంత్రివర్గాన్ని ప్రశ్న లడగడానికి కొంత టైమ్ ఇస్తారు. ఈ ముందు బెంచీ వాళ్ళు మంత్రివర్గం సభ్యులు. వీళ్ళని మీరు ప్రశ్నలు అడగచ్చు" అన్నాడు రాందాసు. వెంటనే చాక్లెట్ లేచి నిలబడ్డాడు.

"చాక్లెట్ ధర రోజు రోజుకీ పెరిగిపోతోంది. మొన్న అయిదు పైస లున్న చాక్లెట్ ఇవాళ పది పైసలు. దీని ధర ఎందుకు పెరుగుతోంది? దీనికి ఆహార, పౌర సరఫరాల శాఖ మంత్రి జవాబు చెప్పాలి."

"చాక్లెట్ ధరని అదుపులో పెడతామని హామీ ఇస్తున్నాను."

"ఒకే బ్రిడ్జి దగ్గర మూడుసార్లు బస్సులు బోల్తాపడ్డాయి-ఎందుచేత?" మరొకడు అడిగాడు. ముందు బెంచీలోని రవాణా మంత్రి లేచాడు. "తెలీదు."

ప్రతివక్షం పిల్లలు 'పేమ్, పేమ్' అని అరుస్తూ బెంచీలమీద చేతుల్లో కొట్టారు. కొందరు చప్పట్లు కొట్టారు. పాలక వక్షం పిల్లలు లేచి నిలబడి అరిచారు. ప్రతివక్షం పిల్లలుకూడా లేచి అరిచారు. అంతా గందరగోళం అయిపోయింది. రాందాసు 'ఆవండ్' అని గర్జించాక క్షాను నిశ్చలంగా మారింది.

"ఇలా గొడవ చెయ్యకూడదు" అన్నాడు రాందాసు.

"పార్లమెంటులో నానా గొడవ జరిగిందని మానాన్న చెబుతుంటారు, సార్" అన్నాడు పొట్టి శిను. రాందాసుకి ఏం చెప్పాలో అర్థం కాలేదు.

"బిల్ పా "న కావడం అంటే ఏమిటో చెప్పండి."

"నేను చెబుతాను, సార్" అన్నాడు బజ్జిబాబు. అతను గుండ్రంగా, లావుగా ఉంటాడని పిల్లలతనికి ఆ పేరు పెట్టారు.

"ఒక తీర్మానం ప్రవేశపెట్టగానే దానిమీద సభ్యులు వాదవవాదాలు చేస్తారు. పాలక వక్షం వాళ్ళు ఆ తీర్మానం చాలా అవసరం అంటారు. ప్రతి వక్షం వాళ్ళు అనవసరం అంటారు. ఆ తీర్మానాన్ని పాలక వక్షం ఆమోదిస్తే 'బిల్ పా "నెంది' అంటారు. అప్పుడు మేమంతా వాకౌట్ చేస్తాం."

"గుడ్." మెచ్చుకున్నాడు రాందాసు.

"బిల్లు ప్రవేశపెట్టమని చెప్పండి, సార్" అన్నాడు బజ్జిబాబు చాలా ఆదుర్దాగా.

"నీ కుళ్ళు ఆలోచన నాకు తెలుసురా, బజ్జీ. ప్రతివక్షంలో ఉన్నాను, బైటకి వెళ్ళచ్చుని నీ బోడి ప్లాన్. డెక్క చించేస్తాను-కూర్చో." అరిచాడు రాందాసు.

"చిన్న డాటు, సార్" అన్నా డొకడు లేచి. అతని పర్లు పొడుగ్గా, నిక్కరు పొట్టిగా ఉంది.

"బిల్లుల్ని రాజ్యసభ ఆమోదించినా, ఆమోదించకపోయినా చట్టంగా మారుతుంటే ఇంకా రాజ్య సభ ఎందుకు, సార్?"

"ఎందుకేమిటి నీ మొహం? ఉండా లంతే."

"ఎందుకుండాలి, సార్?"

"చంపేస్తాను, ఉండాలంటే ఉండాలి. అంతే"

...కూర్చో." అరిచాడు రాందాసు (విద్యార్థు లడిగిన ప్రశ్నకి ఉపాధ్యాయునికి సమధానము తెలియనిచో, అతడు మండిపడి, విసుగు చెంది, ముఖంలో భయంకరమైన కోవంతో చంపుదునని బెదరించును).

"సభ్యులారా, మిత్రులారా! ఇటు చూడండి" అన్నాడు కిటికీ వక్కనున్న నర "నంహం. అందరూ అతనివైపు చూశారు. అతని చేతిలో ఓ డ్రాయింగ్ షీటు ఉంది.

"ఏమిటది!" అడిగాడు రాందాసు.

"కా సెట్ బొమ్మ."

"ఇప్పుడు కా సెట్ బొమ్మతో ఏం వని?" అయోమయంగా అడిగాడు రాందాసు.

"నన్ను పార్టీ ఫిరాయించమని పాలక సభ్యుడు అడిగాడు. అతని మబల్ని ఇందులో టేప్ చేశాను. ఇది మొయిలీ టేపు" అన్నాడు నర "నంహం. రాందాసు గుండె బాదుకున్నాడు.

"స్టాప్...స్టాప్...మీకు అవసరమైన జి. కె. కంటె ఎక్కువ జి. కె. ఏడ్చి చచ్చింది. సభని వాయిదా వేస్తున్నాను" అని బయటికి పరిగెత్తాడు రాందాసు. టీచర్లంతా నర "నంహం వైపు అభినందనపూర్వకంగా చూ "న స్టాఫ్ రూమ్ వైపు నడిచారు.

"పార్లమెంటు గురించి మాకు తెలీని ఎన్నో విషయాలు చెప్పారు. చాలా థాంక్యండీ, రాందాసు గారు" అంది డ్రాయింగ్ టీచరమ్మ, అవి డెప్పుడూ రేడియో వింటుంది.

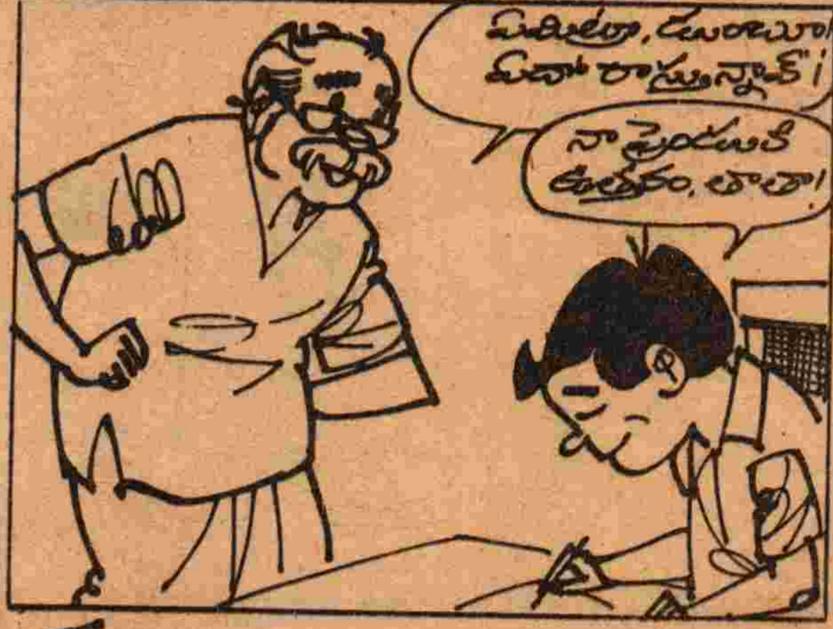
"మోడల్ పార్లమెంటుని ఇంత పిన్ పాయింట్ డిగా నడిపిస్తా రనుకోలేదు" అన్నాడు మరో టీచరు.

"పార్లమెంటు గురించి మన వెధవలకి అన్ని విషయాలు తెలి "నపోయాయి" అంది మరో టీచరమ్మ. వాళ్ళందరి మొహాల్లోనూ బ్రహ్మజ్ఞానం తెలి "నపోయిందన్న ఫీలింగు ఉంది.

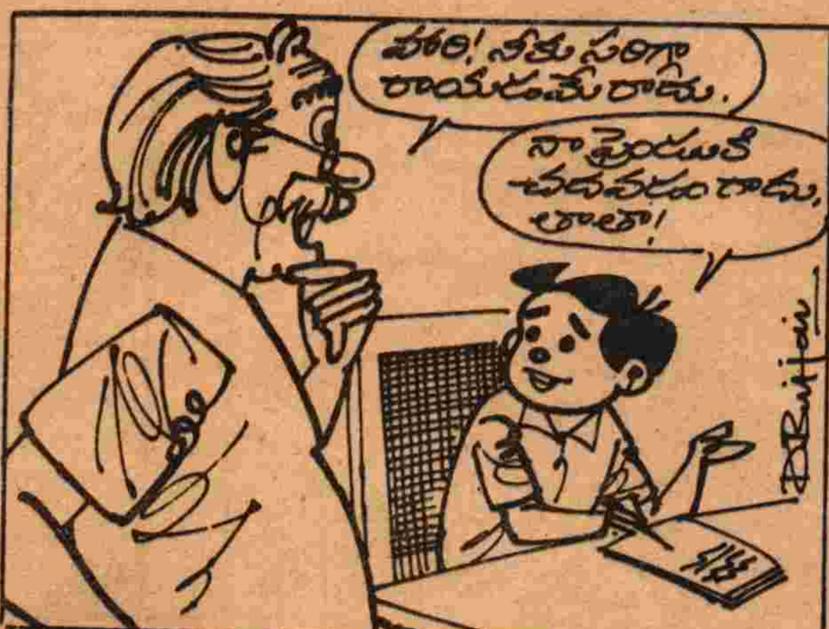
లెనన్ ప్లాన్ వున్నకం, పెన్ను తీసుకున్నాడు రాందాసు. పావుగంటలో లెనన్ ప్లాన్ రాశాడు. మరో చిన్న కాగితం మీద ఇలా రాశాడు:

"పార్లమెంటు గురించి మన పిల్లలకి చాలా అసవసరమైన నాలెడ్జి ఉంది. ఎటోచ్చి మన టీచర్లలో కొందరికి జి. కె. తక్కువని సోదాహరణంగా రుజువైంది."

ఆ కాగితాన్ని లెనన్ ప్లాన్ రా "నన పేజీకి పిన్ చే "న గేవించాన్ని కేకశాడు రాందాసు.

సుంబు

సుబ్బెయి